

พระราชาธิบดี

ควบคุมการแก้ไข

พุทธศักราช 2487

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ตั้งวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484

ชาติชาย พยุหนาวุฒิ

ประวิทย์ พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 11 มกราคม พุทธศักราช 2487

เป็นปีที่ 11 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรมิปรับปรุง
กฎหมายควบคุมการเรียไร ให้รัดกุมยิ่งขึ้น

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ
ควบคุมการเรียไร พุทธศักราช 2487"

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อพ้นกำหนดเก้า สิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ นับแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิก
พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช 2480 และ
บัญญัติกฎหมาย กค และ ข้อบังคับซึ่งขัดแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

คำว่า "การเรียไร" หมายความว่ารวมตลอดถึงการซื้อขาย แลก
เปลี่ยน เช่าใช้ หรือบริการ ซึ่งมีการแสดงโดยตรงหรือโดย
ปริยาย ว่ามิใช่เป็นการซื้อขาย แลกเปลี่ยน เช่าใช้ หรือบริการ
ธรรมดา แต่เพื่อรวบรวมทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วน
ไปใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นด้วย

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2484

“ยุธภัณฑ์” หมายความว่า ยุธภัณฑ์ตามความหมายแห่ง
กตหมายว่าด้วย ารควบคุมยุธภัณฑ์

“สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ตามความหมายแห่ง
กตหมายว่าด้วย การพิมพ์

มาตรา 5 ห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือกำการเรียไร
ดังต่อไปนี้

(1) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่
จำเลย เพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่จะเป็นการเรียไรในระหว่าง
วงศัณทิกของจำ.เลย

(2) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่น
เป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์
หรือวัตถุอย่างอื่น

(3) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมชามแก่ความสงบ
เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(4) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง
แรงถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ

(5) การเรียไรเพื่อจัดหายุธภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ

มาตรา 6 การเรียไรซึ่งอ้างว่า เพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาลหรือสาขานะประโยชน์จะจัดให้มีได้ต่อเมื่อได้รับ อนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรแล้ว

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับ แก่การเรียไรซึ่งกะชวง ทบวงหรือกรมเป็นผู้จัดให้มี

มาตรา 7 ให้มีคณะกรรมการควบคุมการเรียไร ประกอบด้วย ปลัดกะชวงมหาดไทยซึ่งเป็นประธานโดยตำแหน่ง และ กัมการอื่นคือ ผู้แทนกะชวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกะชวง สึกสาธิการหนึ่งคน ผู้แทนกะชวงการสาขานะสุขหนึ่งคน ผู้แทนกะชวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกรมตำรวจหนึ่งคน และผู้แทนกรมมหาดไทยหนึ่งคน กัมการต้องมาประชุมไม่ น้อยกว่าสี่คนจึงเป็นองค์ประชุม

มาตรา 8 การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาขานะ การ เรียไรโดยโคสนาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยกะฉายเสียง หรือ ด้วยเครื่องเปล่งเสียง จะจัดให้มีหรือทำได้ต่อเมื่อได้รับ อนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว

ข้อความในวรรคก่อนนี้มีให้ใช้บังคับแก่

(1) การเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตหรือได้รับขออนุญาต
มาตรา 6

(2) การเรียไรเพื่อกุศลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคล
ชุมนุมกันประกอบศาสนกิจ

(3) การเรียไรโดยขายสิ่งของในงานออกร้าน หรือใน
ที่นัดประชุมเฉพาะแห่งอันได้จัดให้ขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย
ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มีการออกร้าน หรือผู้จัดให้มีการนัด
ประชุมเป็นผู้จัดให้ขึ้น

มาตรา 9 เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา 6 คณะกรรมการ
ควบคุมการเรียไรมีอำนาจสั่งไม่อนุญาต หรือสั่งอนุญาตโดย
กำหนดเงื่อนไข

(1) จำนวนเงินหรือทรัพย์สินอื่นอย่างสูงที่ให้เรียไรได้
(2) เขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร
(3) วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงิน หรือทรัพย์สิน
ที่เรียไรได้

(4) วิธีทำการเรียไร

ในกรณีที่ส่งอนุญาต ให้คณะกรรมการกำหนดวันสิ้นอายุแห่งใบอนุญาตไว้ด้วย และในกรณีที่ส่งไม่อนุญาต ให้แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ

มาตรา 10 เมื่อมีผู้ขออนุญาตตามมาตรา 8 ให้นำความในมาตรา 9 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ผู้ส่งอนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในกำหนดสิบวัน นับแต่วันได้รับคำร้องขอ

ในกรณีที่ส่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต การยื่นอุทธรณ์ในจังหวัดพระนครและธนบุรีให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัดมนตรีแต่งตั้งขึ้น ในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัด คำชี้ขาดของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัดแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุดท้าย

มาตรา 11 ห้ามมิให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดทำมีการเรียไร หรือทำการเรียไร

(1) บุคคลมีอายุต่ำกว่า 16 ปี

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2487

(2) บุคคลผู้มีจิตพินเพื่อนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(3) บุคคลเป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ

(4) บุคคลผู้เคยต้องโทษสถาน ดักทรัพย์ รั้งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กบฏโจก ฉ้อโกง ขักขอกทรัพย์ รับของใจหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายลักษณะอาญา และพ้นโทษมาแล้วยังไม่ครบห้าปี

(5) บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความประพฤติหรือหลักฐานไม่น่าไว้วางใจ

มาตรา 12 บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ในขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจดู เมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกร้อง

ในการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดที่ประจำที่ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ขณะที่ทำการเรียไรให้เห็นได้โดยชัดเจน

มาตรา 13 ในการรับเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้ ต้องออกใบรับให้แก่ผู้บริจาคกับมีต้นขั้วใบรับไว้เป็นหลักฐาน

18 มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

และให้ผู้จัดให้มีการเรียไ้ประกาศขอครบและจ่ายเงิน และ
ทรัพย์สินให้ประชาชนชาวเป็นครั้งคราวตามสมควร และ
เมื่อได้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินนั้นหมดไปแล้ว ให้ประกาศ
ขอฉบับอื่นอีกครั้งหนึ่ง

มาตรา 14 ห้ามมิให้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไ้ได้มา
นั้นใน กิจการอย่างอื่นนอกวัตถุประสงค์แห่งการเรียไ้ตาม
ที่ได้สแดงไว้ เว้นแต่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายพอสมควรในการ
เรียไ้นั่นเอง

มาตรา 15 เงินหรือทรัพย์สินที่เรียไ้ได้มานั้น ถ้าไม่ต้อง
จ่ายเพราะไม่เอาคดี เป็นการตามวัตถุประสงค์แห่งการเรียไ้
ตามที่ได้สแดงไว้ หรือเหลือจ่ายเพราะเหตุใด ๆ ให้ผู้จัดให้
มีการเรียไ้รายงานให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไ้ หรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีชาว และให้คณะกรรมการหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจสั่งให้ส่งเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าว
แล้วไปประกอบการศึกษาหรือสาธารณประโยชน์อย่างหนึ่ง
อย่างใดตามแต่เห็นควร

ตอนที่ 6 เล่ม 61 ราชกิจจานุเบกษา 18 มกราคม 2487

ถ้าผู้จัดให้มีการเรียโรตaylorลงเสียก่อน ให้หน้าที่ของผู้จัดให้มีการเรียโรตaylorในวัคก่อน ตกเป็นของผู้ครอบครองเงินและทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว

มาตรา 16 ในการเรียโรห้ามมิให้ใช้ถ้อยคำหรือวิธีการใดๆ ซึ่งเป็นการบังคับผู้ถูกเรียโรโดยตรงหรือโดยปริยาย หรือซึ่งจะทำให้ผู้ถูกเรียโรเกิดความหวาดหวั่นหรือเกรงกลัว

มาตรา 17 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 5 มาตรา 6 วัคแรก มาตรา 8 วัคแรก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา 18 ผู้ใดทำผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการเรียโรกำหนดตามมาตรา 9 หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา 11 หรือฝ่าฝืนมาตรา 12 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา 19 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

18- มกราคม 2487 ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 61 ตอนที่ 6

มาตรา 20 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้ง
ปรับทั้งจำ

มาตรา 21 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกวดกะขวงแต่ ตั้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่และกิจการหย่งอื่น เพื่อปฏิบัติกร ตาม
พระราชบัญญัตินี้

กวดกะขวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว
ให้ไว้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี